

Dr. D. Carles J. Vidiella.

Estimat mestre: he rebut la seva,
y ja he rebut l'opinió del seu concert
al Palau. Se que per una sensació
emocionant dolça: se que ha vist
lo que jo m'imaginaba, y que he
assaborit desde la meua celda, per
que l'efecte que voste abans en l'art
el tinc gravat en lo meu cor, de aquell
manera, que no tinc mai interès
en escoltar pianistes, per que recordo
massa l'art de voste. i que vol que li
digni; any se sent jo per que no haig
de dirho. se sent putíngar molt
lo piano, y sentintlo putíngar vola-
ment, ja n' se jo de putíngar. es
per això, que jo esperaba la sensació
de voste, però la fatalitat que Sen
Mestre Senyor ha volgut que no
m'elipes en tota ma vida, aquesta
fatalitat, m'ha privat del goig de
no poderlo escoltar en aquesta me-
morable sens. Com ha d'ésser

ja estic acostumat a' contrarietats
que s'acabaven tant jo m'acalei.

Gracies per les frases congoles
davant de la seva carta: en aquest
moment m'he rebutat de contrarietats
y també he rebut consols que en
podria dir y en dir, Providencials,
consols d'aquells que se separan
de les costums vulgars y humanes,
y en d'aquests congoles que
jo estimo mes, es aquesta darrera
carta que voste' m'ha escrit.
es un document, que li estimo in-
mensament, per que avuy ja no
se m'escriuen de coses nascentes
d'una nova necessitat: avuy
es tot farsa dançada; avuy
nos adulen amb molta finura,
s'acosten a nos manjagament, frech
a' frech a' nos, pera que la
punyalada, sigui segura y fonda:
¡Oh molta comedia y molta

Salutat es per aipò que ben am
llagrimen a dull, la nostra carta, que
guardare, com ric secant, per aipò-
garne les llagrimen que continuament
brollan del meu esperit: no hi arribare
a la desesperació, per que al cel hi tinc
un, angel, que constantment s'atllant
pera mi, y aquestos son dos fills meus
l'Alexandre y Roberto.

Perdonenme si aquesta carta
us molesta. es un desfogament d'ell meu
esperit al mestre al qui he estimat
sempre com tota la meua anima, y
per qui estic sempre disposat, a sempre
llançar, sigui an qui sigui.

Us felicito de tot cor per lo
vostre exit: en quant pugui, parare
a saludarls; avuy no puch ferho per
que encara no estic be del tot, y
an respectuosos saludar a la seva senyora
meu sempre a son fidel deixeble

L. l'albraca y B. J. M.

Robert Soler

14-1913

Nº 3
S. III

Interior

R. D. Carlos J. Viciella
Pasaje de Permauer.
(Esquina Claris)

Goberna

1913.

Ciudad.